Pregaria.cat

Entrada

Pregària per Doñana

Per MartaF el dc., 28/04/2021 - 08:00

«Un crim contra la natura és un crim contra nosaltres mateixos i un pecat contra Déu.» (Patriarca ecumènic Bartomeu)

Abraçats per la Pasqua, el 25 d'abril és una data perquè la nostra memòria transformi l'oblit en una immensa pregària de resurrecció. Aquella matinada de l'any 1998, un vessament tòxic, procedent de la balsa minera explotada per la multinacional Boliden, va cobrir 4.600 hectàrees de deu municipis andalusos i va contaminar el riu Guadiamar, en el que fou el major desastre mediambiental i ecològic de la història d'Espanya. Les mines d'Aznalcóllar són a 40 km de Doñana, un Parc Nacional i Natural que alhora és Patrimoni de la Humanitat i Reserva de la Biosfera. Però sabies que és un dels últims refugis per a les aus migratòries i nombroses espècies en perill d'extinció, com ara el linx ibèric? I que és un dels aiguamolls més importants del món, però que cada cop té menys aigua per culpa de l'agricultura intensiva i dels pous il·legals?

El resultat d'aquell desastre foren 4.600 hectàrees enverinades, 7 milions de fangs àcids retirats, 37 tones de peixos morts, aqüífers altament contaminats, rècord mundial de concentració de metalls pesants en aus aquàtiques i més de 200 finques agràries devastades. Però l'empresa Boliden només va indemnitzar els agricultors per la collita del 1998 i mai no hi ha hagut responsabilitats penals ni civils perquè els Tribunals han desestimat totes les demandes presentades pel Ministeri de Medi Ambient i la Junta d'Andalusia. Cap processat, cap dimissió, mentre que l'empresa minera Boliden, responsable de vessar més de 5 milions de metres cúbics de fangs tòxics i d'aigua àcida, ha cobrat 36 milions d'euros en subvencions. Mentrestant, l'impacte de la catàstrofe sobre la cadena tròfica s'ha traduït en l'acumulació de metalls tòxics i cancerígens en els éssers vius. La mina Boliden va tancar el 2001 però, des del 2014, està gestionada pel GrupoMéxico-Minorbis. L'explotació només ha canviat de nom i de mans. Res més.

Doñana és una taca més en l'oceà de la vergonya que ens inunda, ofegats en un temps contaminat pel negoci de la cobdícia. Però que aquesta ànsia de dominar i de conquerir un planeta gastat i espoliat no ens allunyi del Verb de la veritat, «perquè la misèria no surt pas de la terra, i la pena no germina del sòl; sinó que és l'home que engendra la pena» (Job 5:6). Només ens hem de prometre que la barbàrie i l'horror no tornaran a tenyir la terra que trepitgem, perquè caminem sobre els forats i les esquerdes que nosaltres hi hem provocat.